

Ola Magnell, F?f

Vintern str fr drren, stanna inne, vinden varnar
Klden tar din sng och vldet styr dej tills det klarnar
Att det finns tusen stt att fly men ingenstans att g
Ffng r din sng men du sjunger nd

Du skruvar ner ditt pladder medan snflingor faller
Svaren som du sker smelter bort som kristaller
Du kretsar i en bana som du sllan tar dej ur
Hjlp r din grt och du r trtt som ett djur

Deras sner skakar galler
Medan aktierna faller
Noblessen klr sej nd till fest
Balanserar p ruinen
Snrper med minen
Och gr under med en vrdig gest

Onda, onda gifter fyller upp din spnda kropp
Du jagas upp, du ser dej om men ingen sjer stopp
Du visste vad som hnde
Du knde vad du knde
Men du har aldrig vgat va dej sjlv
Nr det gllt till sist

Knn dej lst och knn dej blst och hr hur det tickar
Livet glider undan medan misstnksamma blickar
Ser p dina gon om du dljer ngot mer
Bakom varje gest och varje min som dom ser

Du vrjer dej mot knslan av att kraven r fr stora
Men vad du tror du mist var ingenting att frlora
Fast det str klart ibland finns oftast inga svar att f
Och ffng r din sng men du sjunger nd

Frysta skrik och ambulanser
Stum frtvivlan som ger cancer
Vem har hittat p alla krav
Du vill krossa maktens boja
Men nts ner av stndig noja
Ensam blir ingenting av

Du gr dej hellre illa n att flja djungelns lag
Du lever fr din natt och du r dd fr din dag
Du br ditt kors mot vinden
Vnder fram den andra kinden
Och ditt hjrta fylls av trar
Frn din vagga till din mrka grav

Du sker l fr vinden medan snflingor faller
Svaren som du finner smelter bort som kristaller
Som allt du ger ett namn och som du tror du kan frst
Ffng r din sng men du sjunger nd